

Inteligentný Boží plán alebo darwinizmus? Podvody darwinistov

Vladislav Běhal

9. februára 2021 ✝ Cirkev ✝ Evolúcia

„Môžem veriť v zázraky, ale nie v nepravdepodobné veci.“ – G. K. Chesterton

Darwinovu teóriu o vzniku druhov náhodnými mutáciami genómu (genetického materiálu) živých organizmov, veľké percento prírodovedcov prijíma, a darwinisti ju prehlasujú za preukázanú. Väčšina prírodovedcov akceptuje skutočnosť, že v priebehu histórie sa na Zemi objavovali, žili tu a zanikali rôzne živé organizmy. Nie je spochybňovaný prirodzený výber najzdatnejších jedincov, ani zmeny organizmov v rámci druhu, spochybňovaná je však možnosť vzniku nových druhov náhodnými mutáciami ich genetického materiálu, a hypotéza, že vývoj druhov je náhodný jav.

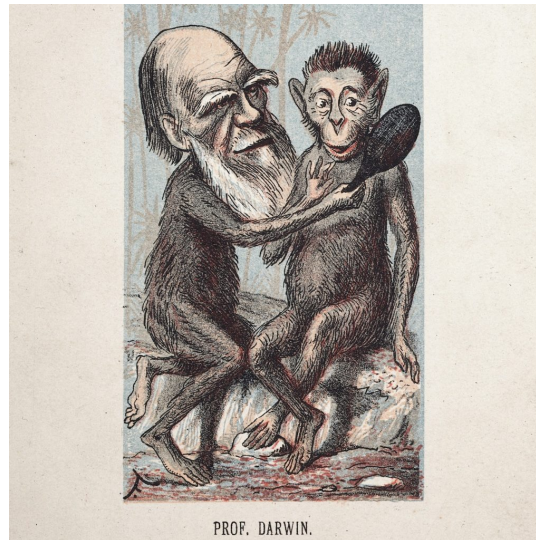
Každá udalosť sa dá vysvetliť trojako: buď ako pravidelnosť, náhoda alebo plán, za ktorým stojí inteligencia. Pravidelnosť môžeme pozorovať u kryštálov solí, kde rozloženie atómov nie je náhodné, ani plánované, je výsledkom vlastností jednotlivých atómov, ktoré sa pravidelne a opakovane, za určitých podmienok, organizujú do príslušných tvarov.

Pravidelnosť môžeme pri evolúcii vylúčiť. Niečo, čo nie je zložité, je možné vytvoriť náhodne. Zložité systémy, pokiaľ vznikajú náhodne, však podliehajú pravdepodobnosti, a ak je nepravdepodobnosť príliš veľká, nemôžeme náhodnosť akceptovať a musíme za takýmto javom vidieť plán alebo nejakú inteligenciu. Z tohto predpokladu vychádzajú zástancovia teórie inteligentného plánu. Inteligentný plán (ďalej len ID, z angl. Intelligent Design) nepotláča prírodné zákony, on ich dopĺňa. Nehovorí akým spôsobom prebiehala evolúcia, poukazuje na to, že nemohla prebiehať náhodnými mutáciami. Inteligentný plán nie je biblický kreacionizmus, ale vedecká teória založená na dôkazoch z prírody a zodpovedajúcej každodennej logike. Darwinisti zámerne vkladajú zástancom inteligentného plánu do úst veci, ktoré nehovoria a následne ich zosmiešňujú. Takto sa slušní ľudia nesprávajú. V súčasnej dobe nestojí otázka – stvorenie alebo evolúcia; stvorenie nevylučuje evolúciu a evolúcia stvorenie, ale otázkou je: darwinizmus alebo inteligentný plán, resp. či môžu nové druhy vznikať náhodnými mutáciami existujúcich druhov.

Podvody darwinistov

V skutočnosti darwinisti žiadny priamy dôkaz pre svoju teóriu nemajú. Dôkazy, o ktorých sa môžeme dočítať v učebniciach, sú podvody. Hlavným dôkazom, na základe ktorého bola prijatá Darwinova teória, je, že embryá stavovcov v priebehu svojho vývinu opakujú vývoj druhov. Ako dôkaz boli predložené v 60. rokoch kresby Ernsta Haeckla, ktoré dokazovali podobnosť embryí stavovcov. Haeckel však podvádzal a obrazy embryí prispôboval tomuto tvrdeniu. Navyše vyberal embryá takých druhov, ktoré si boli viac podobné, a také, ktoré sa líšili, vylučoval.

V skutočnosti si najranejšie štádiá: oplodnené vajíčko, brázdenie, gastrulácia, pri rôznych stavovcoch podobné vôbec nie sú. Pritom Haecklov podvod bol odhalený už jeho súčasníkmi. Napriek tomu, že embryológovia po celú dobu poukazovali na nezhody skutočnosti s Haecklovými obrázkami, až v roku 1997 bolo uznané, že ide o podvod. To však darwinistom nevadí, a v učebniciach publikovaných v 21. storočí, tento dôkaz Darwinovej teórie stále uvádzajú. To, že sú si embryá stavovcov v určitej fáze vývoja podobné, je pochopiteľné, pretože všetky majú hlavu, chrbticu, končatiny, a pokiaľ sa viac nevyvinú, existuje tu určitá podoba. To však nie je žiaden dôkaz pre opakovanie evolúcie druhov, tým menej náhodnými mutáciami. Môžeme byť len udivení a hanbiť sa za storočie bezmyšlienkovitého kopírovania niečoho, čo viedlo k pretrvaniu týchto kresieb vo väčšine učebníc.

Charles Robert Darwin ako ľudoop, držiak zrkadlo (svojmu predkovi) inému ľudoopovi

zdroj: wikimedia commons

Ďalším dôkazom pre darwinizmus má byť paleontológia. V učebniciach býva uvádzaný príklad vývoja „prakoňa“. Lenže v žiadnej učebnici sa nedozviete, že najstarší *Eohippus* mal osemnásť párov rebier, mladší *Orohippus* pätnásť párov rebier a, ďalší *Pliohippus* devätnásť párov rebier a súčasné kone osemnásť párov rebier. Len skalný darwinista je ochotný veriť tomu, že si kone v priebehu svojho vývoja „odmutovávali“ a „primutovávali“ rebrá. Takže ďalší podvod.

Paleontológovia našli veľké množstvo skamenelín, z ktorých niektoré sú si podobné, a z podobnosti usudzujú to, že by jeden druh mohol byť predchodcom druhého. Avšak aj u tých najpodobnejších sú také rozdiely, že sa o priamej postupnosti nedá hovoriť. Všeobecne povedané, dôkazy, ktoré prináša paleontológia pre darwinizmus, majú takú vedeckú hodnotu, ako veštenie zo zvieracích vnútorností. Tam si môže vymyslieť ktokoľvek čokoľvek. Tak v Piltdowne bola nájdená lebka pririeknutá vývojovému typu človeka medzi opicou a človekom. Po štyridsiatich rokoch bolo preukázané, že ide o podvrh, pričom o tejto lebke boli napísané okolo stovky vedeckých publikácií a okolo päťsto dizertácií. Súčasný návštevník, zbavený darwinistického dogmatického pohľadu, zreteľne vidí, že zuby boli opilované a že ide o podvrh (Trefil, 2003). Niektorá viera uzdravuje, iná zaslepuje.

V roku 1925 sa v americkom štáte Tennessee konal súdny spor o platnosti Darwinovej teórie. Tá bola potvrdená na základe dôkazov prezentovaných prof. H. H. Newmanom o existencii „človeka nebraského“, ktorý žil v Nebraske pred miliónom rokov. Tento pračlovek bol zrekonštruovaný na základe nálezů jedného

zuba pravekého prasaťa. Podvod bol síce v roku 1927 odhalený, obrázky z kníh a učebníc odstránené, ale darwinizmus bol verejnosťou na jeho základe prijatý. To človek jávsky bol na tom lepšie. Ten bol zrekonštruovaný a vystavený v Paríži na základe nálezů troch zubov, kusu opičej lebky, holennej kosti, snáď ľudskej, nájdenej 15 metrov od lebky, v hromade ľudských a zvieracích kostí. Podobné nezrovnalosti nájdeme pri dôkazoch človeka pekinského. Pôvodné kostrové nálezy sa pre istotu stratili. V novembrovom čísle *National Geographic* 1999 bol predstavený chýbajúci článok medzi dinosaurami a vtákmi, nazvaný *Archeoraptor liaoningensis*. Žiadne námietky neboli akceptované.

O dva roky neskôr bol v *Science* 290, 2224, 2000 publikovaný článok, oznamujúci, že ide o podvrh; telo bolo skompilované z dvoch fosílií, primitívneho vtáka a dinosaura a náležite upravené. Vo všeobecnom povedomí však už spojovací článok medzi vtákmi a dinosaurami zostal. Tomu sa hovorí veda a tí, ktorí takéto dôkazy spochybňujú, sú označovaní za ignorantov. Podvodom tiež je, keď sa v učebniciach píše, ako je ľahké v laboratóriu za modelových prebiotických podmienok vytvoriť látky, z ktorých je zložená živá hmota a nezmieniť sa pri tom, že tieto látky sú veľmi nestabilné, a iné podobné prípady.

Veľmi problematické je aj datovanie veku hornín, ku ktorému sa používa draslíkovo-argónová metóda. Aká je jej presnosť? V roku 1980 vybuchla v USA Hora sv. Heleny, ktorá vyvrhla päťdesiat metrovú vrstvu lávy. Po desiatich rokoch bola z nej odobratá vzorka, rozdrvená a roztriedená na sedem minerálov. Vzorky boli analyzované na prestížnej americkej univerzite (MIT) a ich vek bol určený od 350 000 do 22 miliónov rokov; podobne dopadli vzorky hornín vychytených sopkami v historickej dobe. Bez komentára.

Na základe týmto spôsobom určeného veku geologických vrstiev, je určovaný vek fosílií. Datovanie ľudských fosílií nájdených v Európe vykonával na frankfurtskej univerzite prof. R. Protsch von Zieten. Ich vek určoval na cca 30 000 rokov. Ako bolo neskôr preukázané, pán profesor si údaje jednoducho vymýšľal, pričom jeho spolupracovníci o tom vedeli a jeho „vedeckú“ metódu nazývali „protschovanie“. Jeho zásluhy o vedu boli ocenené šľachtickým titulom. Vylepšenou rádio-karbónovou metódou bol vek týchto fosílií určený na niekoľko tisíc rokov, vrátane kostí neandertálcov. Pred akademickým senátom sa pán profesor obhajoval tým, že takto podvádzajú aj ostatní vedci v jeho odbore. Ním určený vek fosílií však v učebniciach zostal.

pokračovanie v II. časti

Ing. Vladislav Běhal, DrSc. je pracovníkom Mikrobiologického ústavu Akadémie vied ČR.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/inteligentny-bozi-plan-alebo-darwinizmus-podvody-darwinistov/>